

Der var bag det hjertelige i Tonen noget beskyttende eller medlidende, der fik Per til at ranke sig.

„Ja, Navnet Sidenius er mig naturligvis ikke ubekendt,“ blev den anden. „Blandt andet var jo Deres egen Fader en Mand med megen Anseelse indenfor vor Stand. Skønt vi i en Række Aar virkede her saa at sige som Naboer, har jeg dog aldrig kendt ham personlig. Hans og min Opfattelse af Kirkens Tarv var vistnok i mangt og meget saare forskellig. Men jeg agter ham i hans Grav! Han var en nidkær Arbejder!“

Da Per intet svarede hertil, satte Præsten sig; og der blev et Øjeblik Stilhed. Pastor Blomberg vendte sig atter mod Hofjægermesteren og gav sig til at tale om Egnens Anliggender.

Per tog Plads paa en Stol henne ved Vinduet og tændte sig en Cigaret. Halvt bortvendt sad han her og saae ud over den store Græsplæne, der bredte sig foran Hovedbygningen med et forgyldt Solur i Midten.

Han havde faaet Øje paa Hofjægermesterinden og den unge Pige, der var kommen tilbage ad Alleen og netop var i Færd med at sætte sig paa en Bænk i Skyggen af en stor Bøg ovre paa den anden Side af Plænen. Hofjægermesterinden slog sin Parasol ned, og hendes Ledsagerske lagde sin bredskyggede Sommerhat fra sig paa Bænken og strøg en Haarlok fra Panden.

Per gav sig til at se nøjere paa denne Præstedatter. Hun saae ud til at være atten-nitten Aar og mindede ikke om Faderen uden ved sin Blondhed. Hun var højvoksen, lidt opløben, med slanke, fine Former. Paa Grund af Afstanden kunde han ikke tydeligt skelne hendes Ansigtstræk; men rent som Skikkelse betragtet fandt han hende meget indtagende. Som hun sad der i Træets mørke Skygge, lidt frembøjet, med det ene Knæ over det andet og drejede paa en afplukket Blomst, som hun nu og da lugtede til, var der noget drømmebilledagtigt over hende. Navnlig ved Siden af Hofjægermesterindens massive Skikkelse med det skinnende graa Silkeliv, der spændte over hendes Byste som et Staalharnisk, gjorde hun i sin luftige Dragt et næsten ulegemligt Indtryk.

Det faldt Per ind, at der var en eller anden Person, som hun mindede ham om. Allerede, da han saae hende ude i Alleen,